

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA SECTORULUI 4 BUCUREȘTI - SECȚIA PENALĂ

DOSAR NR. 16985/4/2015

SENTINȚA PENALĂ NR. 1125
Ședința publică din data de 14.05.2015
Instanța constituită din:
Președinte: LORENA ZIDARU
Grefier: ANA DANIELA POPA

Ministerul Public a fost reprezentat de LAURA ECEDI, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.I.I.C.O.T.

Pe rol soluționarea cauzei penale privind pe petentul condamnat **ROȘCA STĂNESCU SORIN ȘTEFAN**, având ca obiect „Liberare condiționată (art. 587 NCPP)”

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns petentul condamnat, personal, în stare de detenție și asistat de apărător ales, Chitic MV Daniel, care depune la dosar împuternicire avocațială seria B 2173007/2015.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință după care,

Reprezentantul Ministerului Public solicită acordarea unui nou termen de judecată în prezenta cauză, dat fiind faptul că la data de 19.04.2015 Înalta Curte de Casație și Justiție va soluționa recursul în casație promovat de către petentul condamnat, iar pentru a se vedea soluția, amânarea trebuie acordată după această dată.

Având cuvântul asupra solicitării formulate de către reprezentantul Ministerului Public, apărătorul ales al petentului condamnat o apreciază ca fiind total nefondată și neîntemeiată; este vorba despre corpuri de legi distincte, iar exercitarea unei căi extraordinare de atac nu reprezintă un motiv de amânare, atâta vreme cât prezenta se întemeiază pe art. 100 C.pen., iar acest text nu prevede o cale de împiedicare a soluționării prezentei cauze. Pentru acest motiv, solicită păstrarea cauzei pentru judecată și să se analizeze dacă sunt sau nu întrunite condițiile pentru liberare condiționată.

Reprezentantul Ministerului Public învederează următoarele: termenul de judecată fixat în cauză prin repartizare aleatorie a fost la data de 28.05.2015, preschimbat prin viza judecătorului cauzei pentru acest termen de judecată. Astfel încât apreciază că nu sunt prejudiciate drepturile condamnatului dacă se fixează un alt termen de judecată după data de 19.04.2015, când recursul urmează să se judece.

Apărătorul ales al petentului condamnat aduce următoarele precizări: instanța a apreciat ca fiind întemeiată cererea de preschimbare a termenului de judecată, motiv pentru care a admis-o. Singurul rezultat care ar putea avea loc în urma judecării recursului ar fi casarea hotărârii, deci crearea unei situații mai ușoare pentru clientul său. În nici un moment sau scop nu este prevăzută situația în care, în exercițiul drepturilor legale se formulează o cale de atac care tinde la ușurarea situației sale, și situația să reprezinte un motiv pentru care instanța să nu rămână în judecarea prezentei cauze.

Solicitând și obținând cuvântul în replică, reprezentantul Ministerul Public învederează că petentul cu bună știință, la momentul formulării cererii de liberare condiționată, cunoștea termenul la care urmează să se soluționeze calea extraordinară de atac și nu l-a adus la cunoștința instanței; apreciază că omisiunea făcută nu poate decât să profite condamnatului.

La rândul său, apărătorul ales al petentului condamnat precizează că nu există temeiuri legale care să-l oblige pe acesta să menționeze că a formulat cale extraordinară de atac, nu există

nicio dispoziție legală care să condiționeze judecarea acestei cereri având ca obiect liberare condiționată, mai ales că aceasta a fost formulată de Comisia pentru liberare condiționată din cadrul Penitenciarului. Se aplică principiul „acolo unde legea nu distinge, nici noi nu trebuie să distingem”. Mai ales în această materie, penală, în care este vorba despre drepturi și libertăți. Li s-a reproșat faptul că au omis cu un scop anume mențiunea legată de promovarea unei căi extraordinare de atac, însă care este scopul ascuns pe care au vrut să nu-l pomenească în cerere pentru a escamota o realitate? Un asemenea scop nu există. Elementul nu are legătură cu prezenta cauză. Solicită, în mod respectuos și insistent ca instanța să păstreze spre analiză cauza supusă judecării, fiind vorba despre drepturi și libertăți, drepturi fundamentale ale persoanei, care nu sunt condiționate de exercitarea niciunei căi de atac. Au formulat o cerere similară și în fața Curții Europene a Drepturilor Omului.

Instanța respinge solicitarea Ministerului Public de amânare a cauzei, apreciind că aspectul învederat astăzi nu reprezintă un impediment în soluționarea cererii având ca obiect liberare condiționată. Cu privire la cererea de preschimbare a termenului de judecată, aceasta nu poate fi repusă în discuție, având în vedere că asupra sa instanța s-a pronunțat deja, admitând-o și preschimbând termenul de judecată fixat prin repartizare aleatorie, pentru data de astăzi.

Nemaifiind cereri de formulat sau excepții de invocat, instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbateri.

Reprezentantul Ministerului Public solicită, în temeiul dispozițiilor art. 587 alin. 2 C.pr.pen. respingerea cererii de liberare condiționată, apreciind că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 59 alin. 1, 2 din vechiul Cod penal și cele prevăzute de art. 60 alin. 3 C.pr.pen..

În ceea ce privește dispozițiile art. 59 alin. 2 vechiul Cod penal, condiția dovezilor temeinice de îndreptare nu este îndeplinită, deși raportul Comisiei întocmit la data de 30.04.2015 arată faptul că inculpatul poate fi liberat condiționat, dând dovezi temeinice de îndreptare. doi dintre membri comisiei au apreciat că timpul este insuficient pentru atingerea scopului pedepsei, opinie la care se raliază. Din înscrisurile de la dosar, rezultă că petentul a executat 206 zile efectiv, iar un număr de 90 de zile i se consideră executate ca urmare a muncii prestate. Propunerea comisiei a fost formulată imediat după executarea fracției din pedeapsă prevăzută de lege, respectiv 1/3, iar aceste aspecte nu apar ca fiind suficiente pentru atingerea scopului pedepsei.

În ceea ce privește recompensele la care fac referire înscrisurile depuse de penitenciar, în tabel sunt enumerate activitățile la care a participat petentul, iar toate acestea se circumscriu domeniului de activitate – de notorietate, de altfel, al persoanei private de libertate - dezbateri. Valoarea științifică a conținutului acestor dezbateri nu este contestată de Ministerul Public, ci se contestă faptul că reeducarea la care s-a făcut referire nu este rezultatul detenției, reprezintă o continuare a activității inculpatului. Apreciază că atunci când se face o analiză asupra efectelor pedepsei se analizează elementele de noutate, ceea ce s-a modificat în comportamentul condamnatului pe parcursul detenției.

În plus, apreciază că este un dezechilibru major între procedura judiciară (prima acuzație fiind adusă în anul 2006), soluționată definitiv în anul 2014, și cele câteva luni de detenție executate de condamnat, dezechilibru care s-ar înregistra și la nivelul opiniei publice. Timp de 8 ani, instanțele de judecată au depus diligențe în sensul soluționării cauzei sub toate aspectele, însă rapid, a doua zi după executarea fracției impuse de dispozițiile art. 60 alin. 2 din vechiul cod penal, petentul condamnat a formulat cererea de liberare condiționată.

În concluzie, solicită respingerea propunerii de liberare condiționată, apreciind că nu sunt îndeplinite condițiile impuse de dispozițiile art. 59 alin. 1 din vechiul cod penal din cauza faptului că cererea este formulată prea devreme. Recompensele la care se face referire și activitățile culturale la care petentul condamnat a participat nu reprezintă efectul reeducării, ci continuarea activității profesionale a persoanei private de libertate, aceea de jurnalist; mai mult, apreciază că nu există o proporție/echilibru între demersurile juridice întreprinse de instanțele de judecată timp de 8 ani și perioada executată efectiv de acesta din pedeapsa ce i-a fost aplicată, care nu reprezintă nici măcar 8 luni de închisoare.

Apărătorul ales al petentului condamnat solicită admiterea cererii formulate de către Comisia privind liberarea condiționată din cadrul Penitenciarului București Jilava, organizată în temeiul dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 275/2006, apreciind că sunt îndeplinite toate condițiile pe care art. 100 alin. 4 C.pen. rap. la art. 75 și art. 76 din Legea nr. 275/2006 le impun. În continuare, procedează la demontarea tuturor criticilor prezentate de reprezentantul Ministerului Public, la adresa cererii formulate de către Comisie (acest aspect a fost denaturat de către Parchet), astfel: în primul rând se va referi la susținerea potrivit căreia activitățile desfășurate de clientul său în penitenciar nu sunt rezultatul reeducării, nu reprezintă un argument pentru acordarea acestui drept legal, drept prevăzut de lege, deoarece ar fi o continuare a activității profesionale a petentului condamnat, acesta nu și-a asumat greșelile făcute și nu s-a îndreptat în pușcărie. Întrebarea care se pune este următoarea: condamnatul, pentru a da dovezi de îndreptare, trebuia să renunțe la profesia sa de jurnalist, să facă ceva nou? Aspectul contrar concluziilor reprezentantului Ministerului Public este susținut de dispozițiile art. 77 alin. 2 din Legea nr. 275/2006, căruia îi dă citire; dacă, spre exemplu, condamnatul era matrișer, în pușcărie ar fi trebuit să se recalifice? Apreciază că munca prestată este munca pe care te pricepi să o faci. Clientul său a desfășurat activități culturale și educative împreună cu ceilalți deținuți. În opinia sa, este revoltătoare susținerea cu privire la ocupația condamnatului, aceea de jurnalist și la faptul că a „îndrăznit” să și-o exercite în penitenciar.

De asemenea, motivul expus potrivit căruia ar exista un dezechilibru între procedura judiciară începută în anul 2006 și pedeapsa executată – instanțele de judecată au stat 8 ani pentru a cerceta speța nu poate fi reținut. Dacă logica îmbrățișată de Parchet ar fi fost validă, ar fi trebuit ca instanța care l-a condamnat pe petent să-l fi condamnat pe măsura cercetării judecătorești. Durata procesului penal nu îi poate fi reproșată clientului său.

În procesul-verbal Comisia a reținut că petentul poate fi liberat condiționat, existând dovezi temeinice de îndreptare și timp suficient pentru atingerea scopului pedepsei. Comisia are contact direct cu comportamentul manifestat de condamnat în detenție, aceasta a expus modul în care clientul său și-a executat pedeapsa și a concluzionat că a dat dovezi temeinice de îndreptare și a muncit. Nu s-a realizat o analiză exhaustivă a vieții condamnatului, iar Comisia a decretat, este adevărat, nu în unanimitate (legea nu prevede condiția unanimității). În același înscris Comisia reține că petentul a executat efectiv din pedeapsă 206 zile. Tot Comisia, pe baza actelor și a analizei directe, nemijlocite a comportamentului deținutului, a considerat că sunt executate ca urmare a muncii prestate 90 de zile – în total 310 zile din pedeapsă executate. Clientul său poate fi liberat condiționat după executarea unui număr de 284 de zile, ceea ce reprezintă o marjă ce depășește generos limita minimă impusă de lege. Totodată, condamnatul a avut un comportament exemplar, a muncit și a dat dovezi de îndreptare. Se naște următoarea întrebare: este sau nu îndeplinită ultima condiție pentru ca petentul să fie propozabil la liberare condiționată? Reprezintă în acest moment, petentul un pericol concret pentru ordinea publică? Dovezi de îndreptare există, fracția este îndeplinită, pedeapsa și-a atins scopul. Singurul motiv pentru care petentul nu ar fi pus în libertate ar fi acela de a reprezenta un pericol concret pentru ordinea publică, dacă exercitarea meseriei de jurnalist ar reprezenta un pericol public. apreciază că petentul nu reprezintă un pericol public, are o familie, o meserie, a publicat 3 cărți în penitenciar, despre a căror valoare nici măcar Parchetul nu se poate îndoi.

Raportat la cele mai sus menționate, solicită punerea în libertate, de îndată, a clientului său, ca urmare a îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege.

În replică, reprezentantul Ministerului Public apreciază că acordarea liberării condiționare reprezintă o vocație a condamnatului și nu un drept al acestuia. Apărătorul ales al petentului a reușit să bifeze condițiile ce trebuie îndeplinite pentru a fi liberat condiționat, însă acest lucru nu obligă judecătorul să admită cererea; judecătorul este chemat să analizeze, să aprecieze dacă în raport de toate elementele, condamnatul poate fi liberat condiționat. Dispozițiile art. 59 alin. 1 din vechiul Cod penal statuează existența vocației la acordarea acestui beneficiu, iar nu verificarea condițiilor ce trebuie îndeplinite. La acest moment, liberarea condiționată a petentului condamnat nu este

potrivită, urmând, în conformitate cu dispozițiile art. 587 alin. 2 C.pr.pen., și dacă judecătorul împărtășește opinia Parchetului, să fie stabilit un alt termen la care cererea să fie reiterată.

La rândul său, în replică, apărătorul ales al petentului condamnat învederează instanței că deși s-au făcut numeroase trimiteri la vechea reglementare, condamnarea clientului său s-a făcut în conformitate cu dispozițiilor noului cod penal și de procedură penală. În momentul de față, cererea se judecă în lumina noului cod penal. Admite că liberarea condiționată reprezintă o vocație și nu un drept al condamnatului. În cauza de față nu sunt aplicabile dispozițiile vechii reglementări. În temeiul dispozițiilor art. 100 noul Cod penal solicită să se dispună liberarea condiționată a condamnatului ca urmare a îndeplinirii tuturor condițiilor impuse de lege.

În ultimul cuvânt, **petentul condamnat, personal**, învederează instanței că deși ședința de judecată este publică și nu se cunoaște cu vreo deficiență, nu a auzit prea bine ce a susținut reprezentantul Ministerului Public. Însă se declară de acord cu concluziile apărătorului său ales, declarând că, indiferent de soluția ce va fi luată în prezenta cauză și în măsura în care legea statului român îi vor permite, va continua să scrie și să posteze zi de zi.

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei penale de față constată următoarele:

Sub nr. **16985/4/2015** a fost înregistrată pe rolul acestei instanțe propunerea de acordare a beneficiului liberării condiționate formulată de Comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate din cadrul PNT București Jilava a petentului condamnat ROSCA STANESCU SORIN STEFAN.

În procesul-verbal nr. 16/30.04.2015 întocmit de Comisia de propuneri, se reține că executarea acestei pedepse a început la data de 07.10.2014 și urmează să expire la data de 06.02.2017, pedeapsa fiind egală cu 854 zile.

Pentru a deveni propozabil în vederea liberării condiționate, condamnatul trebuia să execute fracția de 1/3 din pedeapsă, respectiv 284 zile de închisoare.

Comisia a constatat sub acest aspect că deținutul a executat și câștigat 296 zile de închisoare.

Comisia a considerat că deținutul poate fi liberat condiționat, acesta fiind **la prima analiză**.

În primul rând trebuie observat că instanța urmează a face aplicarea art. 5 NC.p. cu privire la legea penală mai favorabilă, urmând a analiza condițiile impuse de lege pentru acordarea beneficiului liberării condiționate conform legislației anterioare, iar nu conform noilor reglementări penale și procesual penale intrate în vigoare la data de 01.02.2014. Analizând condițiile impuse de cele două legi penale succesive pentru acordarea beneficiului liberării condiționate instanța constată că legea penală mai favorabilă este cea a Codului Penal din anul 1969, această lege cuprinzând dispoziții mai permissive atât cu privire la cerințele imperative pentru acordarea liberării condiționate, cât și cu privire la modul de supraveghere al petentului după ce acesta ar fi fost liberat condiționat.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține că sunt îndeplinite condițiile prev. de art. 59 Cod penal pentru acordarea liberării condiționate, reținând în acest sens că deținutul a executat fracția obligatorie din pedeapsa prevăzută de lege, iar în perioada detenției conduita sa a fost corespunzătoare.

Potrivit caracterizării atașate la dosar, condamnatul a participat la numeroase programe educationale și psihologice desfasurate la nivelul secției de detinere și a publicat 3 lucrări științifice, astfel că se poate considera ca acesta a făcut eforturi în sensul îndreptării comportamentului sau. Din punct de vedere al comportamentului, petentul a fost recompensat de 3 ori și nu a fost sancționat disciplinar pe perioada detenției. Instanța constată că petentul nu a desfășurat activități productive întrucât nu a fost selecționat.

Totodată, instanța observă că din punct de vedere psihologic la momentul evaluării petentul nu necesită asistență psihologică, prezintă personalitate matură, structurată, nivel intelectual ridicat, corespunzător nivelului de instruire școlară, sferă largă de interese și preocupări, fermitate și perseverență în atingerea obiectivelor stabilite, bună modulare a frustrărilor emoționale aferente mediului carceral prin muncă intelectuală, atitudine cooperantă, capacitate bună de contact, bun potențial de adaptare și conduită echilibrată până în prezent. Instanța reține că pe perioada detenției petentul a păstrat o legătură permanentă cu membrii familiei prin intermediul vizitelor regulate ale acestora, a fost sprijinit permanent (financiar și afectiv), a efectuat convorbiri telefonice și a corespondat cu persoane din anturajul său.

În legătură cu susținerile reprezentantului Ministerului Public instanța observă că printre criteriile enumerate de textul de lege aplicabil în cauză, respectiv art. 59 C.pen., nu se numără durata procesului penal la capătul căruia s-a pronunțat o soluție de condamnare la pedeapsa privativă de libertate aplicată petentului condamnat și nici modul în care opinia publică ar percepe soluția dată într-o cauză de liberare condiționată, motiv pentru care consideră că acestea nu sunt elemente pe care să le aibă în vedere în prezenta cauză. În ceea ce privește susținerea reprezentantului Ministerului Public referitoare la natura activităților desfășurate de petent în cadrul locului de deținere, instanța constată că nu există pentru petent obligația de a urma activități în totalitate distincte în raport de profesia pe care o avea anterior încarcerării, iar sintagma „dovezi temeinice de îndreptare” existentă în dispozițiile legale ale art. 59 C.pen. nu justifică o astfel de diferențiere a activităților, după cum au sau nu legătură cu profesia și ocupația petentului.

Având în vedere ca persoana condamnată a dat dovezi de îndreptare, dar și că aceasta nu are antecedente penale, instanța consideră ca este pregătită ca în viitor să se încadreze într-o viață normală, părăsind câmpul infracțional. Instanța apreciază că există premisele ca timpul executat din pedeapsă să fi fost suficient pentru reeducarea petentului și pentru formarea unei atitudini corecte față de valorile sociale, față de ordinea de drept și față de regulile de conviețuire socială, scopul preventiv și educativ al pedepsei fiind atins, iar funcțiile de exemplaritate și eliminare temporară ale pedepsei fiind îndeplinite. Prin comportamentul avut pe parcursul executării pedepsei condamnatul a demonstrat că își însușește scopul preventiv și educativ al pedepsei așa încât să poată fi reintegrat în societate.

În acest fel instanța va admite cererea, va dispune liberarea condiționată și în consecință va atrage atenția petentului condamnat asupra dispozițiilor art. 61 C.pen. privind cauzele de revocare a liberării condiționate.

În baza art. 275 alin. 3 C.pr.pen. cheltuielile judiciare avansate de stat vor rămâne în sarcina acestuia.

Onorariul apărătorului din oficiu care a asigurat asistența juridică a petentului condamnat se va vira conform Protocolului încheiat între Ministerul Justiției și Uniunea Națională a Barourilor din România.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite propunerea de liberare condiționată privind pe petentul condamnat **ROSCA STANESCU SORIN STEFAN**.

Dispune liberarea condiționată a condamnatului de sub puterea mandatului de executare a pedepsei închisorii nr. 1405/2014 emis de Tribunalul București în baza sentinței penale nr.726/2012.

Pune în vedere condamnatului dispozițiile art. 61 vechiul Cod penal privind revocarea liberării condiționate.

Cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Măsura dispusă se comunică Administrației locului de deținere a inculpatului.

Onorariul apărătorului din oficiu va fi avansat din fondurile Ministerului Justiției.

Cu drept de contestație în termen de 3 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, **14.05.2015**.

PREȘEDINTE,
Lorena Zidaru

GREFIER,
Ana Daniela Popa